

A BÉCSI DIÁKOK

Világbíró Mátyás királyhoz egyszer három bécsi diák állított be a budai Várba. Jeles három szerzet volt: az egyiknek szép nagy, szélfogó fülei voltak, mint a túri kancsónak, a másiknak kávésfindzsával vetekedett a szeme, a harmadiknak olyan hosszú volt az orra, hogy két arasszal előtte járt a gazdájának.

- Kik vagytok, mik vagytok? - mosolyodott el Mátyás az érdekes társaság láttára.

- Bécsi diákok vagyunk, urunk királyunk - hajlongott a három legény.

- Hát aztán mi járatban volnátok? - tudakozta Mátyás.

- Le akarjuk főzni a pesti diákokat. Hallottuk hírét, hogy fölvitte isten a dolgukat. Bársonyba járatod, kaláccsal eteted őket.

- Úgy igaz az - bólintott a király. - Úgy kell megbecsülni a tudományt, ahogy megérdemli.

- No, akkor minket aranyba foglaltass, marcipánnal tarts, magyarok királya! Szem nem látta, fül nem hallotta párját a mi tudományunknak. Erdő az, nem berek, tenger az, nem patak, mint a pesti diákoké.

- Megnézzük, hány zsákkal telik - mosolygott Mátyás csendesen, s odafordult a lapátfülűhöz: - No, fiam, hát mit árulsz?

A diák meglegyezgette magát a füleivel, s kevélyen jelentette: - Olyan fülem van, hogy még a fű növést is meghallom vele!

- No, te ugyan kivágtad a rezet - intett neki Mátyás kegyesen. - Olyan jutalmat adok a tudományodért, amilyent érdemelsz. Megengedem neked, hogy ott hallgasd az országban a fű növést, ahol csak tetszik.

A tudós bécsi diák úgy ballagott ki az ajtón, mint akit leforráztak. Szégyenletében úgy beletakaródzott a fülébe, hogy azt se hallotta, mikor a findzsaszemű a helyébe toppant.

- Hát te mit tudsz, szolgám? - kérdezte nyájasan Mátyás.

- Még ennél is különbet - forgatta szemét a findzsaszemű. - Olyan éles a szemem, hogy még annak a hangyának a pislogását is látom, amelyik a köntösöd ujján mászik.

- Az ám, csakugyan - pillantott Mátyás a dolmánya ujjára. - Bizonyosan a kertben hullott rám az előbb. Nesze, fiam, megjutalmazlak vele. Legalább lesz min gyakorolni a tudományodat.

Azzal a markába nyomta a hangyácskát a findzsaszeműnek. De úgy megzavarodott az istenadta, hogy az ajtót se látta meg az éles szemével, hanem mindenáron az ablakon akart kimenni.

Annál vígabban táncoltatta az orrát a harmadik bécsi diák.

- Az ér a legtöbbet, amit én tudok - hunyorított Mátyásra a fél szemével.
- Olyan orrom van, hogy a hetedik határból is megérzi a pecsenye szagát.

S akkorát szippantott a takaros orrával, hogy csak úgy lebegtek bele a bíbor függönyök. Mátyásnak meg a könnye hullott nevében.

- Szaladjatok hamar! - kiáltotta oda a kamarásainak. - Hozzatok egy fehér cipót ennek a tudós embernek a pecsenyeszag mellé, hadd mártogathassa meg benne!

De nem várta az a cipót, hanem esze nélkül kisomfordált a palotából. Hanem az orra még egyszer olyan hosszúra nőtt, mint azelőtt volt, úgy kellett neki külön kocsin vitetni.

Azóta se főzték le a bécsi diákok a pestieket.

(Móra Ferenc)

1. Írd le, kik a történet főszereplői!

4/

2. Egészítsd ki a mondatokat!

Három bécsi diák elment Mátyás királyhoz, mert _____

_____.

Az egyiknek _____,

a másíknak _____,

a harmadíknak pedig _____.

8/

3. Válaszolj a kérdésekre!

Hogyan bánt Mátyás király a pesti diákokkal?

Mit akartak a bécsi diákok?

Mi volt a bécsi diákok valódi tudása?

Hogyan jutalmazta őket Mátyás király?

8/

4. Keress hasonlatot a szövegben, húzd alá!

3/

5. Írd le saját szavaiddal!

kevélyen jelentette - _____

olyan, mint akit leforráztak - _____

a könnye hullott nevében - _____

kisomfordált a palotából - _____

8/

6. Magyarázd meg Mátyás király következő mondatát!

„Úgy kell megbecsülni a tudományt, ahogy megérdemli.”

4/

7. Húzd alá azokat a tulajdonságokat, amelyek jellemzőek a bécsi diákokra!

okosak, beképzelték, szerények, hencegők, önteltek

4/

8. Fogalmazz új címet a történethez!

2/

9. Készíts vázlatot!

1.

2.

3.

4.

5.

10/

Elérhető pontszám: 51 pont

Elért pontszám:

Érdemjegy: